

Numarul insolvențelor din agricultura a crescut cu 181,8% în primul trimestru al anului 2026, iar sectorul se afla în cel mai grav dezechilibru structural din ultimii 30 de ani

INFINEXA, companie antreprenorială românească specializată în restructurarea și finanțarea firmelor aflate în dificultate, cu active administrate în valoare de 400 milioane euro, publica prima radiografie integrată a cauzelor care au generat dificultățile financiare în sectorul agricol românesc din ultimii cinci ani. Rezultatele analizei reflectă pentru prima dată datele bilanțiere ale top 500 producători agricoli și traderi de cereale din România, integrate cu statisticile Institutului Național de Statistică, cu Rapoartele Anuale ale Bancii Naționale a României asupra Stabilității Financiare, cu datele Administrației Naționale de Meteorologie și ale Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale privind calamitățile, precum și cu observațiile directe din mandatele de administrare judiciară ale INFINEXA.

“Agricultura românească traversează o perioadă extrem de dură. Compresia marjelor în trading-ul de cereale, ieșirea progresivă a jucătorilor mari din această linie, instrumentele de finanțare pe termen scurt inadecvate modelului de business, presiunea costurilor în creștere continuă și scăderea prețurilor de vânzare apăsă simultan pe companii care, cu câțiva ani în urmă, erau pe creștere susținută.

Cazul Grup Șerban Holding și a altor companii din agribusiness ajunse în situații similare ilustrează o problemă de sistem. Aceasta nu e strict financiară, ci ține de structura pieței – mă refer în special la comoditizarea cerealelor pe fondul presiunii din regiune, cicluri de investiții prea lungi raportat la volatilitatea prețurilor, capital circulant insuficient pentru a susține producția de la semănat până la vânzare. Aș sublinia însă că protecția oferită de cadrele legale de restructurare nu sunt un instrument al eșecului, ci un cadru care permite companiilor viabile operațional să își reorganizeze structura financiară și operațională fără să întrerupă activitatea. Analiza noastră vizează doar antreprenorii de bună-credință, afectați de factori pe care nu i-au putut controla, iar rezultatele pun aceste vulnerabilități pe masa tuturor decidenților din sector”, a declarat Adrian Lotrean, fondator INFINEXA.

Paradoxul 2025: recolta record, insolvențe record

Statisticile INFINEXA arată că în cursul anului 2025 au fost admise 458 de cereri de deschidere a procedurilor colective de insolvență împotriva companiilor mici, mijlocii și mari, vizând societăți care cumulează active imobilizate totale de peste 9,6 miliarde lei.

Sectorul agricol a contribuit cu 44 de dosare în categoria companiilor mici, mijlocii și mari intrate într-o procedură colectivă, adică 9,6% din totalul celor 458 de cereri admise, cu active imobilizate cumulate de 575,9 milioane lei. Cei mai mulți au optat pentru instrumentele de salvare: 33 de dosare au urmat procedura generală de insolvență, două au intrat direct în faliment simplificat, iar noua companii au accesat concordatul preventiv, acestea din urmă cumulând 289,8 milioane lei din totalul activelor agricole intrate în procedură, adică peste jumătate din masa critică a sectorului. Cu alte cuvinte, companiile agricole cu cel mai mult de pierdut au ales, în proporție semnificativă, să negocieze în loc să lichideze.

Companiile agricole care au înregistrat încasări semnificative sub așteptări în sezonul agricol din vara și toamna anului 2025 și au epuizat rezervele de capital de lucru în intervalul octombrie-decembrie 2025. În absența moratoriului expirat, incapacitatea de plată s-a concretizat în proceduri formale începând cu ianuarie 2026, cu un decalaj de trei până la șase luni față de momentul în care dificultatea financiară devenise o realitate contabilă. Cele 31 de companii agro intrate în procedură în primul trimestru al anului 2026 au generat cumulativ o cifră de afaceri de aproximativ 1,68 miliarde lei, cu un total de 953 angajați la data deschiderii procedurii, ceea ce ilustrează amploarea economică reală a fenomenului dincolo de numărul de dosare.

“România a înregistrat în 2025 cel mai bun an pentru grâu din 1997. Simultan, ponderea agriculturii în totalul procedurilor de insolvență a urcat de la 9,6% (T1 2025) la 20,7% (T1 2026). Analiza noastră demonstrează că problemele sunt structurale, nu conjuncturale; o recoltă bună nu poate reversa trei ani de pierderi acumulate și datorii amânate prin moratorii, devenite simultan scadente în august 2025. Ce vedem azi în peisajul agricol e rezultatul a cinci șocuri aplicate peste o industrie deja zguduită de vulnerabilități”, completează Mircea Șomlea, Senior Partner INFINEXA.

În perioada 1 ianuarie - 31 martie 2026, au fost admise 31 de cereri de deschidere a procedurilor colective de concordat sau insolvență împotriva companiilor mici, mijlocii și mari din sectorul agricol, dintr-un total de 150 de proceduri admise la nivelul întregii economii. Față de același trimestru al anului 2025, numărul de dosare din sectorul agricol a crescut cu 181,8% (31 vs 11), în condițiile în care creșterea generală a procedurilor colective T1 2025 vs T1 2026 s-a situat la doar 31,6% (150 vs 114). Cifrele din primul trimestru al anului 2026 relevă că agricultura nu urmează trendul general al economiei, ci îl depășește de șase ori.

Mircea Șomlea: *“În primele trei luni ale anului, INFINEXA a preluat mandatul de administrare judiciară a cinci companii din sectorul agricol. Deși diferă ca model de business, dimensiune și geografie, cauzele care le-au adus în procedură sunt extrem de similare: un șoc extern de preț care a distrus premisele finanțării; o structură de finanțare bancară dimensionată pentru venituri de ciclu favorabil; un risc climatic endemic necompensat de instrumente de gestiune; lipsa totală a hedging-ului de preț sau a diversificării culturilor. Mai multe companii din portofoliul nostru fac parte din grupuri agricole integrate, deci am putut observa cum dificultățile unei entități s-au propagat structural în celelalte. Într-un caz, un grup cu structură piramidală și acționar unic a ajuns să aiba simultan în procedură entitatea mamă operațională și două subsidiare, toate afectate de aceleași presiuni de piață și climatice, fără posibilitatea ca una să o susțină pe cealaltă. Într-un alt caz, modelul de integrare verticală, în care societatea-mamă controla atât producția agricolă, cât și comercializarea, s-a dovedit o vulnerabilitate în loc de avantaj: insolvența verigii principale a antrenat în procedură și entitățile din aval, societatea-mamă ajungând ea însăși creditoare a propriei subsidiare. Un element consistent în toate cazurile a fost însă întârzierea intrării în procedură. Companiile au, de regulă, 12-24 de luni de amânare în spate: moratorii valorificate, credite rostogolite și stocuri vândute sub cost pentru a genera lichiditate. Aceasta amânare nu a rezolvat niciodată problema structurală și, în majoritate, a agravat-o prin acumularea de dobânzi, deteriorarea relațiilor cu partenerii comerciali și epuizarea completă a capitalului de lucru.”*

Radiografia demonstrează că și în sectorul agricol, intervenția timpurie în restructurare produce rezultate incomparabil mai bune decât amânarea. Companiile care inițiază negocieri cu șase luni înainte de incapacitatea de plată au opțiuni reale de redresare.

Amploarea turbulențelor financiare

Cifra de afaceri a top 500 producători a scăzut cu 28,6% (de la 43,2 la 30,9 miliarde RON), iar **profitul net s-a prăbușit cu 70%** între 2022 și 2024. Doua treimi din companiile analizate (333 din 503) aveau la finalul lui 2024 capital de lucru negativ, iar **139 prezentau simultan patru criterii de risc maxim, cu o cifra de afaceri cumulată de șapte miliarde RON.**

Companiile cu bilanțuri solide au supraviețuit aceluiași condiții externe. Cele cu supraîndatorare pro-ciclică, fără hedging de preț, fără diversificare a culturilor și cu finanțări nesustenabile pe termen scurt au intrat în insolvență.

Cele cinci șocuri care au electrocutat industria

Capcana prețurilor record. Grâul panificabil a atins pe bursa MATIF din Paris nivelul record de 435 euro/tona în mai 2022. Porumbul a escaladat spre 340 euro/tona, floarea-soarelui spre 800–900 dolari/tona la Constanța. Bancile au finanțat companiile agricole plecând de la ipoteza ca aceste niveluri se vor menține suficient de mult. Capcana nu a constatat în luarea unor decizii greșite în condiții normale, ci în angajarea ireversibilă a unor decizii corecte pentru un context care s-a schimbat brusc și complet. Costurile au fost contractate la vârful conjuncturii, iar veniturile s-au realizat pe traiectoria descendentă, cu 6 până la 12 luni mai târziu. Până la recolta din vara lui 2023, prețul grâului coborâse sub 230 euro/tona. La finalul lui 2025, se apropia de minimele istorice.

41 de luni de seceta. Seceta debutat în martie 2022 și a continuat până în iulie 2025, adică 41 de luni consecutive, depășind seceta catastrofală din 1945–1947. Suprafața afectată de ariditate a crescut de la 10,9% în deceniul 1971–1980 la 41,5% în intervalul 2021–2024. Producția de porumb a scăzut cu 59,7% față de 2021, floarea-soarelui cu 47%. În 2024, două milioane de hectare au fost calamitate oficial. Practic, randamentul mediu la hectar s-a înjumătățit. Fermierii fără irigații pe peste 95% din suprafața arabilă nu au mai putut opera profitabil în niciunul din cei trei ani.

Ceea ce face secetele consecutive calitativ diferite de o singură seceta este mecanismul de epuizare progresivă: în 2022, companiile au absorbit pierderile din rezerve; în 2023, au operat fără buffer; în 2024, al treilea șoc a lovit companii fără nicio capacitate de absorbție.

Cerealele ucrainiene. Coridoarele de Solidaritate au ajutat Ucraina, dar efectul secundar asupra pieței interne românești a fost sever. România a importat în 2022 aproximativ 2,4 milioane de tone de produse agro-alimentare din Ucraina, față de 116.000 de tone în 2021 – o creștere de peste 20 de ori. La nivel de culturi direct concurente, importurile au fost de aproximativ 200 de ori mai mari. Fermierul român care își oferea grâul la silozul trader-ului știa că acesta are acces la o alternativă mai ieftină, scutită de taxe vamale. Aceasta i-a eliminat practic puterea de negociere și a împins prețul de achiziție spre niveluri care nu mai acopereau costurile de producție contractate în iarna anterioară.

Efectul foarfeca. Îngrășamintele cu azot au crescut de la 900 lei/tona în 2020 la peste 4.000 lei/tona în 2022 – o creștere de peste 4 ori în doi ani. Un hectar de porumb care costa 2.500–3.000 lei în 2020 ajunsese la 5.000–6.500 lei în 2022. Datele bilanțiere confirmă că cheltuieli/venituri la mediana au crescut de la 86,3% în 2022 la 97,4% în 2024, iar proporția de companii cu cost ratio peste 100% a crescut de la 23% la 63%. Cheltuielile totale ale sectorului au scăzut cu doar 20,3% față de o scădere de 28,9% a veniturilor. Cheltuielile fixe au rămas rigide la scădere decât veniturile, iar aceasta este inima mecanismului de distrugere a marjelor.

Conflictul din Iran și dependența de îngrășăminte. După oprirea definitivă a Azomureș în noiembrie 2025, România și-a pierdut accesul la gazele naturale din Uniunea Europeană fără producție internă de îngrășăminte. În data de 28 februarie 2026, atacurile aeriene asupra infrastructurii energetice iraniene prin controlul Strâmtoarei Ormuz au blocat o arteră prin care tranzitează 30–46% din comerțul global cu gazele naturale și azotate. Prețul ureei a crescut cu 49% în câteva săptămâni, gazul natural european cu 62%. Orice perturbare a lanțurilor globale de gaze transmite integral și fără niciun amortizor în costurile fermierilor români. România abordează acest șoc din poziția structurii

vulnerabila din Uniunea Europeana.

INFINEXA este o companie antreprenoriala româneasca specializata în restructurarea și finanțarea firmelor aflate în dificultate. În anul 2022, gestioneaza peste 50 de proiecte cu active în valoare de 400 de milioane de euro și administreaza judiciar societăți precum Hidroconstrucția, Plantagro-Com, Agricultorul, Interagroaliment (Grup Șerban Holding), Electrocentrale Craiova, Montecris